

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 65

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 17 تشرين أول 2011 ولغاية 24 تشرين أول 2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسسات

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 17.11.2011؛ "الطبيبي وأبو مازن مستوطنان فاشيان" (الملحق الأول)

نشرت صحيفة "هموديع" بتاريخ 17.11.2011 مقالة تحريضية ضد عضو الكنيست أحمد الطيبي والرئيس الفلسطيني محمود عباس كتبها م. شالوم.

وقال محررًا ضد عضو الكنيست أحمد الطيبي على خلفية مشاركته في حفل احياء ذكرى وفاة الرئيس الفلسطيني ياسر عرفات: "كيف يعقل أن لا يتم الرد على ما فعله أحمد الطيبي كما يجب. كيف تم السماح له بالذهاب لحفل احياء ذكرى وفاة رئيس منظمة الإرهاب الفلسطيني، الإرهابي عرفات، الذي تلطخت يده بدماء مئات اليهود والنساء والأطفال لينتقم الله لهم، والذين قتلوا على يد المخربين الأشرار الذين أرسلهم بنفسه".

وأضاف: "لقد قال الطيبي أن وزير الخارجية أفيجدور لبيرمان مستوطن فاشي. الطيبي يعرف الحقيقة. يعرف التاريخ اليهودي جيدًا. ويعرف أن أرض اسرائيل كانت وستبقى أرض الشعب اليهودي، قبل ظهور الاسلام. ويعرف أن أبانا ابراهيم قد أورث هذه البلاد لابنه اسحق. إذًا من هو المستوطن الفاشي- لبيرمان، أم الطيبي وأبو مازن؟ على أحد الجالسين في الكنيست أن يشرح للطبيبي من هو "المستوطن"، وأن يتوقف عن الحديث عن الفاشية عندما يتم ذكر يهود أرض اسرائيل".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 20.11.2011؛ التحريض ضد الفنانة الفلسطينية أمل مرقص (الملحق الثاني)

قامت صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 20.11.2011 بالتحريض ضد الفنانة الفلسطينية أمل مرقص من خلال نسب أقوال دموية لها. وكانت مرقص قد شاركت في مهرجان القدس للعود وغنت أغاني وطنية من أشعار محمود درويش وتوفيق زياد إلا أن مراسل الصحيفة يوري يلون قام بتحريف كلمات أغنية "شيء في الحرب" من "أكره سفك الدم" إلى " سفك الدماء مسموح من أجل إقامة الدولة الفلسطينية".

وجاء في الخبر: "أمل مرقص استغلت المنصة من أجل تمرير رسائل سياسية متطرفة مما أدى بقسم من الحضور ترك القاعة غاضبين. المغنية أثارت غضب قسم من الحضور عندما قالت بالعربية " سفك الدماء مسموح من أجل إقامة الدولة الفلسطينية".

ونقل الخبر تحريضًا على لسان أحد الحضور: "كل أغانيها عبارة عن تحريض وعنصرية ضد اسرائيل واليهود. لقد توقعنا أن نسمع أغاني عن الحب لكن كل الأغاني كانت ضد اسرائيل. لقد قامت بتحريض موجه". وأضاف الخبر على لسان آخر: "لقد استغلت المنصة ويجب إيقاف ذلك".

يشار إلى أن الخبر لم يكتف بالتحريض ضد الفنانة أمل مرقص، وإنما بتحريف كافة أغانيها وأقوالها ونسب أقوال تدعو للقتل لها، إضافة لاتخاذ موقف ضدها دون استيضاح موقفها.

موقع "ان آر جي" و "ان أف سي"؛ بتاريخ 19.11.2011؛ "الخطر الفلسطيني يهدد وجود اسرائيل أكثر من الخطر الإيراني" (الملحق الثالث)

نشر موقع "ان آر جي" وموقع "أن أف سي" بتاريخ 19.11.2011 مقالة تحريضية كتبها د. رون بريمان حذر من خلالها مما دعاه "الخطر الفلسطيني" مدعيًا أنه أشد خطرًا على اسرائيل من "الخطر الايراني".

وقال: "الجميع يتحدث عن خطر برنامج ايران النووي ويتجاهل الخطر الفلسطيني. علاج التهديد الايراني هو أكبر من طاقة اسرائيل ويجب أن تعالجه أمريكا. لكن اسرائيل تستطيع أن تواجه الخطر الفلسطيني".

وأضاف: "على هذه الخلفية يجب التشديد على أن التهديد الفلسطيني الذي يتشكل ويتطور في رام الله أشد خطرًا من التهديد القادم من حماس في غزة. حماس ومنظمة التحرير الفلسطينية يسعيان نحو ذات الهدف، حتى وان اختلفت أساليبيهما: أبو مازن، حبيب العالم والاعلام الإسرائيلي، ليس إلا ذنبًا يرتدي ربطة عنق وجلد حمل وديع ويقوم بتضليل اسرائيل. بالمقابل حماس هو عدو أهدافه واضحة وصریحة".

وقال: "التخلص من الخطر الفلسطيني الذي يهدد اسرائيل، الذي يؤدي الى تطهير عرقي ضد اليهود ويمنعهم من العيش في أرض آبائهم- هو واجب على ننتياهو أن ينفذه. الخطر الفلسطيني يهدد وجود اسرائيل أكثر من الخطر الإيراني".

موقع "واي نت"؛ بتاريخ 20.11.2011؛ "أقدم السجناء الفلسطينيين الذي خرج ضمن صفقة شاليط تزوج من مخربة" (الملحق الرابع)

نشر موقع "واي نت" بتاريخ 20.11.2011 وتحت عنوان "أقدم السجناء الفلسطينيين الذي خرج ضمن صفقة شاليط تزوج من مخربة" خبرًا حول زواج الأسير المحرر نائل البرغوتي من الأسيرة المحررة إيمان نافع التي وصفها الخبر وبالعنوان الرئيس بـ "المخربة".

وجاء في الخبر: "قبل قرابة الشهر أطلق سراح نائل البرغوتي في إطار عملية تبادل واليوم في مسقط رأسه في الضفة الغربية تزوج من حبيبته إيمان التي مكثت في السجن الإسرائيلي بتهمة التخطيط لهجوم انتحاري في مدينة يافا".

وأضاف الخبر: "اعتقل البرغوتي في نيسان 1978 عندما كان عمره 21 عاما بتهمة قتل ضابط إسرائيلي. وحكم عليه بالسجن مدى الحياة. وفي الوقت الذي يُعتبر فيه البرغوتي في إسرائيل قاتلاً فظيماً، يراه الكثير من الفلسطينيين رمزا للتضحية والعزم واسمه معروف لدى الجميع".

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 23.11.2011؛ "العرب لا يفهمون سوى لغة السيف" (الملحق الخامس)

نشرت صحيفة "ماكور ريشون" الدينية بتاريخ 23.11.2011 مقالة تحريضية كتبها الحاخام المتطرف شلومو أفينر الذي يكتب باستمرار مقالات تحريضية وعنصرية ضد العرب عامة، والفلسطينيين خاصة.

وجاء في مقالته: "كي نجلب السلام للعالم لا تكفي الخطابات الأخلاقية الجميلة؛ إنها لا تؤثر على الأشرار والقتلة. علينا أن نخاطبهم بلغة السيف لأنهم لا يفهمون غيرها".

نشر موقع "ان ار جي" مقاله كتبها إيرز تدمور احد مؤسسي حركة "ام ترتسو" اليمينية، انتقد من خلالها كتب تدريس مادة المدنيات التي تم إتباعها مؤخرًا في المدارس الإسرائيلية. حيث ادعى تدمور ان كتب تدريس مادة المدنيات الجديدة في المدارس الثانوية الإسرائيلية تتبنى الرواية الفلسطينية وتسخر من الحقيقة التاريخية، على حد تعبيره.

وقال تدمور: " صرّح يوسي بيلين ان تجربة أوصلو ستكون اختبارًا: هل في أعقابها ستسفك الدماء أكثر من ذي قبل. ومن هنا فان اختبار بيلين يؤكد ان اتفاق أوصلو كان حماقة تاريخية راح ضحيتها الآلاف من القتلى والجرحى والعائلات المحطمة. استغل ياسر عرفات ورفاقه توق مواطني إسرائيل للسلام وقصر نظر القيادة الإسرائيلية من أجل تحويل مجموعة إرهابية محظورة الى حائزين على جوائز نوبل. ومن منظمة إرهابية تتعرض للضرب ومهزومة تطلب اللجوء في تونس وحكومات الدول الغربية رفضت دخولها الى أراضيها إلى عصابة فازت بحكم ذاتي طروادي وأصبحت بالتالي مملكة إرهاب".

وأضاف: " فماذا يتعلم طلاب إسرائيل في المدارس؟ كتاب المدنيات الجديد ينص بانه "بعد اتفاقات أوصلو أصبح الموقف العربي الوطني معتدلاً أملاً في الحصول على دولة فلسطينية مستقلة". وموجة الإرهاب وضحايا القتل والاحتلال العرفاتي تبخرت. هذا فقط مثال واحد من أمثلة كثيرة تدل على الانحياز السياسي الحاد الذي عبر عنه كتاب المدنيات والذي تمت الموافقة عليه في آب 2011. هذا ما جاء في الكتاب عن تقرير غولدستون: يدعي تقرير غولدستون ان إسرائيل تعمدت استهداف المدنيين خلال حرب الرصاص المصوب على غزة. وانتقد التقرير بشدة سلوك الحكومة الإسرائيلية خلال الحرب. وفريق التحقيق اقر ان هجمات جيش الدفاع الإسرائيلي على المباني الحكومية والمنشآت المدنية وموارد المياه ومجالات أخرى في قطاع غزة عبارة عن هجوم عسكري محظور ومحرم ضد المدنيين بموجب القانون الدولي. وتم نفي ادعاءات إسرائيل بأن هذه الهجمات وجهت فقط ضد البنية التحتية لحركة حماس التي تعتبر منظمة إرهابية". فقط بعد عرض هذه التصريحات، تذكر مؤلفو الكتاب ان القاضي غولدستون نفسه تراجع عن بعض أقواله. بعد ثلاث سنوات فقط من إرسالنا جنود جيش الدفاع للمخاطرة بحياتهم في غزة، يتعلم طلاب المدارس الثانوية الرواية الكاذبة التي تُظهر الجنود كمجرمي حرب".

وقال: " فصل 26 من الكتاب والذي أطلق عليه اسم "سبل تحقيق السلام بين إسرائيل وجيرانها" يستخدم أساليب دعائية تركز على حرب الأيام الستة ونتائجها (احتلال يهودا، السامرة، غزة، الجولان وسيناء)، بحيث تم عرض نتائج الحرب كمسبب للصراع. لا يتم تدريس حقيقة رفض العرب لخطة التقسيم ومن قبلها برنامج لجنة بيل، إضافة الى السعي لتدمير إسرائيل مرارا وتكرارا. ويعرض الكتاب مرة أخرى "الاحتلال" كمسبب للصراع لا نتيجة له. لقد صاغوه بشكل لم يتقنه حتى من يقفون وراء الرواية العربية".

وأضاف: " في عصر يحمل فيه النضال ضد إسرائيل وجهها جديدا ويرتكز على العلاقات العامة والإعلام والأخلاق، التي لا تقل أهمية عن ساحة المعركة، هناك أهمية كبيرة لان يعرف شباب وفتية إسرائيل الحقائق التاريخية ومصادر الصراع وعدالة النهج الصهيوني. فكيف لنا ان نشكو من وضعنا في الإعلام الدولي او في فروع الجامعات في الخارج عندما تبدو كتب التدريس وكأنها صيغت في رام الله؟"

قبيل الاجتماع المرتقب بين حركتي فتح وحماس في مصر من اجل الاستعدادات لتنفيذ اتفاق المصالحة، نشر موقع "واي نت" تحت عنوان "ليبرمان: وحدة مع حماس؟ لن ترى السلطة الفلسطينية شاقلا واحدا" خبرا حول تصريحات وزير الخارجية الإسرائيلي؛ افيجدور ليبرمان الذي هدد بقطع العلاقات مع السلطة الفلسطينية اذا لم تعترف الحكومة الجديدة بشروط اللجنة الرباعية.

وجاء في الخبر: "لن نحول شاقلا واحدا لحكومة الوحدة بين حماس وفتح"- هذا ما صرح به وزير الخارجية افيجدور ليبرمان خلال اجتماعه مع نظيره من مونتيجرو، ميلان روتشن. قبيل لقاء الرئيس الفلسطيني، ابو مازن، ورئيس المكتب السياسي لحماس، خالد مشعل".

وأضاف الخبر: "أخرت إسرائيل تحويل عائدات الضرائب للفلسطينيين منذ ان تم انضمامهم للاونيسكو. وقد قال ليبرمان لنظيره الأوروبي ان إسرائيل لن تعترف بحكومة وحدة وطنية فلسطينية اذا لم تقبل بشكل واضح شروط اللجنة الرباعية، ولن تعقد معها أي حوار ولن تحول لها الأموال".

وعلى لسان ليبرمان نقل الخبر: "يمارس ابو مازن الضغط على المجتمع الدولي من اجل تجديد تحويل الأموال من إسرائيل، وفي الوقت نفسه يعمل بنشاط لتشكيل حكومة مع حماس، التي لا تعترف بمتطلبات المجتمع الدولي ووقف الإرهاب واحترام الاتفاقيات الموقعة بين إسرائيل والفلسطينيين وتستمر أيضا بالدعوة إلى القضاء على دولة إسرائيل. وإسرائيل لن تحول أموالا لأولئك المعنيين بتدميرها واذا كان أبو مازن شريك حركة حماس، فهو بالطبع ليس شريكا للسلام".

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 21.11.2011 و 24.11.2011 عدة مقالات تحريضية ومسيئة للدين الاسلامي كتبها موشيه حسداي.

وقال محررًا ضد الفصائل السياسية الفلسطينية: "الصبر هو بوصلة المنظمات الارهابية التي تحارب في اسرائيل والتي لها أسماء مختلفة: السلطة الفلسطينية، منظمة التحرير الفلسطينية، حماس وفتح، الجهاد الإسلامي والحركة الإسلامية في اسرائيل. الفلسطينيون العرب يتبعون الصبر- الفلسطينيون العرب في اسرائيل يتطلعون الى المستقبل وهم يعرفون بأنهم يملكون الكثير من الوقت. كلهم يؤمنون بالخلافة الإسلامية (أن يحكم الإسلام كل العالم)".

وأضاف: "حركات الإسلام المتطرف التي تحارب في إسرائيل تبذل جهدها للتقرب من الشعب العربي الفلسطيني. انهم يتعاملون مع غير المسلمين كأهل الذمة- أهل الذمة هم اليهود والمسيحيون الذي يعيشون تحت حكم الإسلام. مكانتهم في المجتمع الإسلامي منخفضة لكن المسلمين يدعون حمايتهم. في مقابل هذه الحماية يدفع أهل الذمة الجزية وهي في الحقيقة عبارة عن سرقة غير المسلمين إضافة لقتلهم وإبادتهم على خلفية عرقية وإجبارهم على اعتناق الإسلام".

وقال: "لا يوجد حركة إسلامية تعترف بإسرائيل، كل هذه الحركات تسعى للاستيطان في اسرائيل والسيطرة عليها من اجل إبادتها. من هنا تنبع العمليات الإرهابية المتواصلة من قبل حماس، حزب الله والسلطة الفلسطينية. الحركات الإسلامية في اسرائيل أيضًا لا تعترف بإسرائيل. الحركات الإسلامية هي عدونا الأشد ضراوة ومكرًا. علينا أن نوجه ضدهم كل قوتنا السياسية والعسكرية والاستخباراتية".

وأضاف في مقالة أخرى منتقدًا محاولات عقد اتفاقية سلام مع الفلسطينيين: "التطرف، العدائية لليهود والكراهية العربية في ازدياد ولا توجد أي عملية سلام أو تسليم بوجود اسرائيل. الدول العربية والمنظمات العربية الإرهابية يشكلون السوق الأساسي للتسلح في العالم. لذا نحن نفهم بأن "عملية السلام" بين قوسين مضاعفين، عبارة عن مسار يعلن من خلاله العرب الفلسطينيون حرب عصابات سياسية وعسكرية ضد اسرائيل، "عملية السلام" ليست سوى عملية خداع استراتيجية".

وقال محرضًا ضد المواطنين الفلسطينيين في اسرائيل: "عرب اسرائيل هم أحد أعمدة القومية العربية. مليون عربي يعيشون في دولة ديمقراطية، انهم يتمتعون بحياة رفاهية لا يحلم بها أي مواطن عربي في الدول العربية. بدل أن يقول عرب اسرائيل شكرًا، يساهمون في الإرهاب السياسي التأمري بواسطة ممثلهم في الكنيسة، من خلال حرق الغابات، تلويث البيئة، تزويد المنظمات الإرهابية بالسلاح المسروق، سرقة السيارات، تهريب النساء والمخدرات، ودعم الإرهاب الإسلامي. انهم لا يكتفون بذلك فقط، بل يتهربون من دفع الضرائب، ويكرسون وقتهم لسرقة أراضي الدولة. اضافة لذلك، يقومون بالانجاب بمعدلات مرتفعة. هذا يعني: مقابل تهريبهم من الخدمة في الجيش الإسرائيلي يحصلون على أموال من التأمين الوطني. أموال التأمين الوطني التي تمنح للعرب تشجع على تكاثر مجموعة قومية خارجة عن القانون".

وأضاف: "هذا هو الوقت لمنع وقوع جريمة ضد الإنسانية، يسعى من خلالها العرب إلى إبادة دولة اليهود. إن الانتصار التاريخي والكلي لدولة اليهود على العرب الكارهين- سيجلب السلام لكافة الأجيال وللعالم أجمع".

موقع "ان ار جي" و "واي نت"؛ بتاريخ 24.11.2011؛ تصريحات لتعزيز الاستيطان (الملحق التاسع)

نشر كل من موقع "ان ار جي" التابع لصحيفة معاريف وموقع "واي نت" التابع لصحيفة يديعوت احرونوت بتاريخ 24.11.2011 خبرا حول تصريحات وزير الداخلية الإسرائيلي ايلي يشاي الذي دعا إلى تكثيف الوجود الإسرائيلي في قبر يوسف بالقرب من نابلس في الضفة الغربية.

وجاء في الخبر الذي نشره موقع "ان ار جي" على لسان يشاي: "هذا شرف كبير لي أن اكون هنا، نصلي لخالق الكون وبفضل يوسف الصديق نحقق خلاصنا القريب. قبر يوسف لنا، وزيارتنا اليوم هامة و أمل تعديل التشوهات والتحريفات. الرد على السلطة الفلسطينية هو العمل بالطريقة التي نؤمن بأنها جيدة لشعب إسرائيل. من الواضح انه علينا العودة وبشكل مكثف الى قبر يوسف. وان الوضع الحالي هو انتهاك صارخ لاتفاقيات أوسلو ويدب تصحيح هذه الانتهاكات. لقد رأينا الرغبة القوية لدى فئات المجتمع اليهودي للوصول الى قبر يوسف والصلاة فيه ولذلك يجب السماح لهم بذلك بصورة منتظمة ودائمة".

وعن رئيس مجلس المستوطنات، جرشون مسيكا نقل الخبر: " قبر يوسف وجبل الهيكل والحرم الإبراهيمي هي أماكن مقدسة أساسية لإسرائيل والشعب الإسرائيلي يستمد قوته منها. وأنا أدعو الحكومة الإسرائيلية لتصحيح الخطأ واتخاذ قرار رسمي بالعودة وتجديد الاستيطان والبقاء اليهودي في قبر يوسف".

وأضاف الخبر المنشور على موقع "واي نت" على لسان يشاي: " تراخيص البناء في المستوطنات هي الرد الصحيح على الكثير من الانتهاكات التي تقوم بها السلطة الفلسطينية. ولكن هذا لا يكفي".

"המתנחל הפשיסטי"

הכנסת.
פעם אמרו, שמדוע לא עושים כלום לאחמד טיבי, והלא אף מדינה בעולם לא היתה מסוגלת לספוג עלבון כזה צורב של נאמנות מוחלטת לאויב שלה, בגלל שהוא משת"פ... והוא משחק את הנאמנות לאש"ף. אבל מאז ומתמיד דחינו אפשרות זו. אחמד טיבי יותר מדי חכם מלהציג הצגה שכזו.

חבר בכיר באש"ף, אחמד טיבי, שהוא גם חבר כנסת של מדינת ישראל, תוקף יהודי שעלה לארץ ישראל מהגורמים הקומוניסטי, כמו אביגדור ליברמן, וקורא עליו: "המתנחל הפשיסטי שהגיע לאחרונה למוסדת שלי".

אך יכול להיות שאין מי שישׁיב לאחמד טיבי כגמולו. אין בכלל איפשרו לו להגיע לטכס האזכרה לראש ארגון הטרור הפלשתיני, הטרוריסט ערפאת, שידיו מגואלות בדמיהם של מאות יהודים, אנשים נשים וטף היי, שנרצחו בכדי המחבלים הארורים שלו.

שתוקה אומללה של 'ציונים' עלובים, השומעים חרפתם מפני אחמד טיבי ואינם משיבים ועונים. אולי גם הם צריכים ללמוד את סוגיית ארץ ישראל לפי מקורות התורה היהודית ולא מ'חזוניה' של התנועה הציונית...

*
טיבי יודע את האמת. את ההיסטוריה היהודית הוא יודע היטב. והוא יודע שארץ ישראל היתה [ועדנה...]. ארצו של העם היהודי, הדרות רבים לפני האיסלאם. הוא יודע שאברהם אבינו הנחיל את הארץ הזאת לבנו ליצחק. הוא יודע שממלכת היהודים היתה בארץ הזאת, וכי שני בתי המקדשות של האומה היהודית ניצבו על הר הבית.

או מי הוא 'מתנחל פשיסטי-טי' - ליברמן, או טיבי ואבו מאזן? האם מישוהו מהמתנחלים, שהם כל היהודים החיים בארץ ישראל ממטולה ועד אילת, וכל חברי הכנסת ושרי הממשלה, יקום בכנסת ויסביר לאחמד טיבי מיהו 'מתנחל', ושיפסיק לדבר על פשיסטים כשמדובר ביהודי ארץ ישראל.

האם מישוהו מנאמני מדינת ישראל בבית הנבחרים שלה, יעלה על הרוכן ויתבע את עלבונם של היהודים, אותם מקלל ר"ל החבר שלהם ש"ישתו מים המלח"? מה זו השתיקה האומללה של 'ציונים' עלובים, השומעים חרפתם מפי אחמד טיבי, הפלשתיני עם הפה הגדול, ואינם משיבים ועונים? אולי גם הם צריכים ללמוד את סוגיית ארץ ישראל לפי מקורותיה של התורה היהודית ולא מ'חזוניה' של התנועה הציונית...

"מי שזה לא מוצא חן בעיניו - שישתה מים המלח" - אמר טיבי, בעת ששילחב כרמללה את הערבים שבאו לפקוד את קברו של איש הדמים, ערפאת. אין הם שמחו לשמוע ערבי הנהנה מכל הזכויות הניתנות לאזרחי ישראל, ונהנה שבעתים מהיותו חבר בית הנבחרים של מדינת... ישראל.

*
חבר הכנסת הישראלי, שהיה יועצו האישי של הטרוריסט ערפאת, אותו כינה: "זקן המדפכנים ואבי האומה", האשים כרמללה את המדינה בה אזורי-פלוס. ואמר ש"בשמהים מעמיק משטר האפרטהייד, וביראאל הגזענות והפשיסם הרימו דאש".

טיבי אינו מפחד שמה יערערו על היותו איש אש"ף יחד עם היותו חבר כנסת ישראלי. הוא יודע שכל נסיון של פגיעה במעמדו הישראלי, תזכה לביקורת ארסית בתקשורת הישראלית, תזכה 'שלטון החוק'. הוא יודע ברורות שגם אם על קברו של ערפאת הוא יקעקע את עצם קיומה של מדינת ישראל - הוא ישוב באותו יום לכסאו במליאת

ככה לא בונים דיאלוג
כנס "מדברים אמנות" של הקרן לירושלים אמור ליצור דיאלוג יהודי-ערבי * אלא שהזמרת אמל מורקוס החליטה להעביר
באמצעותו מסרים קיצוניים - ועוררה את זעם הנוכחים * טענה: "מותר לשפוך דם כשמקימים מדינה פלשתינית"
אחת הנוכחות:
"באתי לאירוע שמטרתו לאחד, והיא כל כך עיצבנה שעזבתי. חבל שהיא מקלקלת"

יורי ילון

הזמרת והשחקנית אמל מורקוס

עוררה בסוף השבוע סערה בעולם התרבותי: מורקוס שהופיעה ביום חמישי האחרון באולם ימק"א בירושלים במסגרת
כנס "מדברים אמנות" 2011 של הקרן לירושלים ניצלה את הבמה שניתנה לה להעברת מסרים פוליטיים קיצוניים שגרמו
לחלק מהנוכחים לעזוב את האולם בזעם.

כנס "מדברים אמנות" נערך זו השנה השמינית ברציפות ומטרתו ליצור דיאלוג יהודי-ערבי באמצעות אמנויות הבמה.
הכנס נפתח ב-16 בנובמבר יום הסובלנות הבינלאומי של האו"ם ונמשך כיומיים שבמהלכם נערכו הרצאות וסדנאות
הופעות וכיתות אמן.

המופע של מורקוס בהשתתפות שמונה נגנים נעל את הכנס אולם לקראת סופו הצליחה הזמרת לעורר את כעסם של
חלק מצופים כאשר אמרה בערבית כי "מותר לשפוך דם כשמקימים מדינה פלשתינית."
"הזדעזעתי עד עמקי נשמת מהדברים האלה" סיפר אתמול חיים שנכח בהופעה. "חלק מהנוכחים פשוט עזבו מייד
את המקום. פשוט נדהמתי ולא האמנתי שזה מה שהיא אומרת במהלך כנס שפועל למען דו-קיום בין יהודים לבין
ערבים."

נתן לושי שנכח גם הוא באולם היה בין הצופים שהחליטו לקום ולעזוב. "כל השירים שלה היו תעמולה וגזענות נגד
ישראל והיהודים" אמר. "באתי לערב שירה וציפיתי שיהיו שירי אהבה והכל היה אנטי ישראל. היא עשתה פרובוקציה
מכוונת."

מרים שירזי שעזבה גם היא את האולם הוסיפה: "באתי לאירוע שמטרתו לאחד והיא עיצבנה אותי כל כך עד שעזבתי.
היא התנהגה בהתנשאות ואני לא רוצה לשמוע אותה. חבל שהיא מקלקלת." צופה נוספת שרה לוי הרגישה גם היא
שמדובר בתעמולה: "היא ניצלה את הבמה לרעה וצריך לעצור את זה" הדגישה.

מורקוס עצמה אמרה אתמול בתגובה כי אינה זוכרת ויכוח מהסוג שתיארו הצופים במופע. "אני חושבת שכל דבר
שהוא מאבק למען שחרור ונגד כיבוש הוא לגיטימי" ציינה.

מהקרן לירושלים שאירגנה את הכנס שבו הופיעה מורקוס נמסר: "זו השנה השמינית ברציפות שבה מתקיים כנס
'מדברים אמנות' שבמסגרתו נפגשים עשרות אמנים יהודים וערבים במטרה לקיים דו-קיום בעיר. מטרת הכנס היא לקרב
לבבות ואין בכוונתנו לפגוע באיש. במהלך הכנס נערכו בהצלחה רבה הופעות רבות כיתות וסדנאות והקרן תמשיך במיזם
החשוב הזה."

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F11%2F20>

אמל מורקוס. "מאבק לגיטימי"

الملحق الثالث:

זעקת הקוזאק הנגזל

לולא הפעלתנות השיפוטית המוגזמת ששחקה במו ידיה את האמון הציבורי בבית המשפט העליון, לא היה צורך
בצעדי ההתגוננות הנוכחיים של חברי כנסת מהליכוד

הארץ כמרקחה. הקוזאקים הנגזלים באשר הם, כמו גם שופרותיהם הקולניים, זועקים חמס. ההשתלטות המוחלטת של השמאל והשמאל הקיצוני על כל אורחות החיים בארץ – התרבות, המשפט, התקשורת, הדמוקרטיה, הליברליות, "השלום" – בין כאשר יש להם רוב בכנסת (גם כשזה הושג בדרכים נלזזות; ע"ע רבין ושרון) ובין כשאין להם רוב כזה – היא הסכנה האמתית לדמוקרטיה במדינת ישראל.

התנהגותם מייטרת את הצורך בבחירות בישראל. גם ממשלה "ימנית" נדרשת לבצע את מדיניותם (ע"ע נאום בר-אילן של נתניהו) ואף מתיישרת לפי הקו המוכתב לה על-ידי הכת השלטת, זו של הנאורים כזוהר הרקיע. ככלות הכל, מה הם הליכי שלטון תקינים לעומת הכוח המטורף שיש לאלטות בעיני עצמן?

מעולם לא הפריעה להם פעלתנותו היתרה של בית המשפט העליון והעובדה שהפר את מערכת הבלמים והאיזונים החיוניים למשטר דמוקרטי תקין והגביר את כוחו יחסית לרשות המחוקקת ולרשות המבצעת.

מעולם לא הפריע להם הרכבו האחיד והחדגוני, שלמעשה שיקף פוליטיזציה בכיוון מסוים מאד. רק כאשר מתוך מצוקה מנסה הדמוקרטיה הישראלית להתגונן ולתקן במעט את שיבוש יחסי הכוחות בין הרשויות, הקוזאקים הנגזלים זועקים נגד פוליטיזציה ופגיעה בדמוקרטיה.

לא מדובר בארגוני שלום וזכויות אדם

ניתן להניח שלולא הפעלתנות השיפוטית המוגזמת ששחקה במו ידיה את האמון ההכרחי של הציבור בבית המשפט העליון, לא היה צורך בצעדי ההתגוננות הנוכחיים. לחוקים הקרויים על שם הח"כים אלקין ולוין ואחרים – והנובעים ממצוקה אמיתית - נכון יותר לקרוא חוקי אהרון ברק.

ניתן להניח שלולא החדירה הגסה של מדינות קולוניאליות באירופה, הבוחשות בפוליטיקה הפנימית בישראל כאילו לא הסתיים המנדט הבריטי לפני 63 שנים, לא היה צורך בחקיקה – שאף היא מעידה על מצוקה – שנועדה למנוע הטיית המערכות בישראל לכיוון שיחליש אותה ויזרז את קריסתה מבפנים ומבחוץ.

אין מדובר בארגוני שלום וזכויות אדם. אין מדובר בחוק אקוניס אלא בחוקי נעמי חזן ויריב אופנהיימר. מדובר בתמיכה ממשלתית זרה – בריטית ואחרת - בארגונים קיצוניים הנושאים את שם השלום לשווא ומדרבנים את ישראל להמשיך במדיניות ההרפתקנית (האוסלואידית) שכבר הביאה לאלפי קורבנות יהודיים וערביים כתוצאה מתהליך "שלום" שקרי. מדובר בסיוע לארגונים צבועים המדברים גבוהה גבוהה על זכויות האדם כל עוד אין מדובר ביהודים.

איפה היו אותם צבועים במהלך ההתנתקות?

האם אותם צבועים התקוממו נגד גירושם הגזעני של יהודים מבתיהם בארצם לפני 6 שנים? האם "השלום" שאותו מנסים לדחוף ארגוני "השלום" ו"זכויות האדם" בסיוען של מדינות אירופיות חתרניות הוא שלום. לא! כי הוא מתבסס על טיהור אתני של לב ארץ ישראל, מעשה שאיננו יהודי, איננו דמוקרטי, איננו מוסרי, איננו ציוני, וממילא גם לא יביא שלום.

קוזאקים נגזלים נאחזו בדברי ההבל של הנשיאים אובמה וסרקוזי על ראש הממשלה נתניהו כמוצאי שלל רב. אכן, נתניהו מעד ושיקר, אבל היה זה בנאומו באוניברסיטת בר-אילן כאשר אימץ את "פתרון שתי המדינות". אכן, נתניהו מעד ושגה, אבל היה זה כאשר נענה ללחצם של אותם נשיאים והקפיא את הבנייה היהודית – בלבד! – בירושלים, ביהודה

סילוק הפצצה הפלסטינית שמאיימת על ישראל, שקורעת את הציבור בה, שדורשת טיהור אתני גזעני ואיסור על יהודים לגור בבתיהם בלב מולדתם – הוא בכוחו והוא מחובתו של נתניהו. איום זה מוחשי יותר מן האיום האיראני, ואף נמצא בתחום יכולותיה של ממשלת ישראל, ובלבד שראש הממשלה יעשה את ההחלטה הנכונה שבשבילה נבחר בשנית, ולא יירתע מלחצם הלא-מתון של אותם קוזאקים ותומכיהם מבחוץ.

כל שנותר היום למיליוני אזרחים שעמדתם מרכז-ימינה הוא להתחנן בפני הקואליציה כולה להציל אותנו, ממש כך מנחשול אדיר של כפייה דתית מצד אנשי דת "השלום", שאינם מכירים ברצון הבוחר ומנסים להכתיב לו את תכתיביהם, גם לאחר שנכשלו בקלפי.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/307/577.html>

פובליציסט

ד"ר הו
בריימן

הפצצה האירנית: הפצצה הפלשתינית

בנסיבות הנוכחיות ראוי להעלות על סדר היום שאלה שנדחקה לקרן זווית כתוצאה מהעיסוק הכפייתי בסכנת הפצצה האירנית - סכנת הפצצה הפלשתינית. הטיפול בפצצה האירנית הוא מעבר לכוחותיה של ישראל והוא מחייב התמודדות בסדר גודל מעצמתי, כלומר מחייב התעשתות אמריקנית. הטיפול בפצצה הפלשתינית הוא בתחומי היכולת והחובה של ממשלת ישראל

...

הדוח של הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א) (קבע שאירן מפתחת נשק גרעיני. בישראל מתלהט הדיון הציבורי בשאלה האם ישראל צריכה/מסוגלת לתקוף את אירן בכוחות עצמה. באירופה שלא למדה דבר מניסיון העבר

(הלא-כל-כך-רחוק) יש נטייה להשלים עם התגרענותה של אירן. בארצות-הברית מכהן נשיא הלוקה בהבנת המציאות ואינו בשל/מסוגל להחליט את ההחלטה הנכונה היחידה במציאות הנוכחית, וזו צריכה להיות צ'רצ'יליאנית ולא צ'מברלינית.

בנסיבות אלה ראוי להעלות על סדר היום שאלה שנדחקה לקרן זווית כתוצאה מהעיסוק הכפייתי בסכנת הפצצה האירנית. הכוונה לסכנת הפצצה הפלשתינית. הטיפול בפצצה האירנית הוא מעבר לכוחותיה של ישראל והוא מחייב התמודדות בסדר גודל מעצמתי, כלומר מחייב התעשתות אמריקנית. הטיפול בפצצה הפלשתינית הוא בתחומי היכולת והחובה של ממשלת ישראל.

מי מהפצצות מסוכנת יותר? אין זה מובן מאליו שזו האירנית היא התשובה הנכונה לשאלה. גם אין זה בטוח שהימצאותה בידי אירן משמעותה הפעלתה המיידית נגד ישראל. ייתכן שעוד לפני כן יקרוס המשטר בטהרן.

לעומת זאת, הפצצה הפלשתינית, גם אם איננה גרעינית, עושה שמות בישראל. במשך 18 שנים הולכת ישראל מדחי אל דחי, בעוד רשות הטרור הפלשתינית הולכת מחיל אל חיל. הדבר נעשה בעידודן של כל ממשלות ישראל, שמאלניות ו"ימניות", "ההולכות בזו אחר זו בתלם שחרשו עבודה האוסלואידים ובאמצעות שטיפת מוח מתמדת כאילו הקמתה של מדינה פלשתינית (נוספת) בארץ ישראל, הפעם בלב הארץ, היא התנאי לשלום.

הזדמנויות פז

תהליך הפקת הלקחים בישראל לוקה בחסר, וגם אחרי 18 שנים של הטחת הראש בקיר ואמונה עיוורת כאילו הדרך לשלום עוברת דרך מדינה ערבית בתוככי ארץ ישראל אין ישראל עוצרת, אינה מסתכלת לאחור, אינה רואה את מחיר הדמים הנורא של מלחמת אוסלו ואינה מבחינה שתובענותו של האויב אינה יודעת שובע.

ראש הממשלה נתניהו קיבל 2 הזדמנויות פז, ב-1996 וב-2009, לעצור את הפצצה הפלשתינית הפועלת ככדור שלג ומדרדרת את ישראל לתהום. בכהונתו הראשונה הוא הצדיק את מדיניותו בכך שהוא יכול רק למזער נזקים. בכהונתו השנייה הוא נמנע מן ההחלטה המנהיגותית האמתית שעליו להחליט: להפסיק את תהליך "השלום", כי מדינה פלשתינית ושלום הם דבר והיפוכו, ומי שבאמת רוצה שלום חייב להתנגד למדינה כזו, לפצצה כזו.

על-רקע זה חשוב גם להדגיש שהפצצה הפלשתינית המתפתחת ברמאללה מסוכנת מזו החמאסית שבעזה. מטרותיהם של אש"ף/חמאס זהות, גם אם סגנונם שונה: אבו-מאזן, חביב העולם וחביב התקשורת הישראלית, אינו אלא זאב מעונב העוטה עור כבש ומוליך שולל את ישראל, שאינה מתעוררת ממצעד האיוולת האוסלואידי ומהנחות היסוד שלו, שקרסו כצפוי מראש. החמאס לעומתו הוא לפחות אויב שאינו מערפל את כוונותיו, שהן כאמור זהות.

לעניין התוקפנות מעזה יש פתרון צבאי (ע"ע חומת מגן ביהודה ובשומרון), ובלבד שמטרתו של מבצע אפשרי לא תהיה הפלת החמאס כדי להגיש את עזה לאבו-מאזן על מגש הכסף של חיילי צה"ל. שליחת חיילי צה"ל למטרה זו - חיזוק אויב אחד (המחבלים "הטובים") על חשבון אויב אחר ("המחבלים הרעים") - היא מעשה בלתי מוסרי, ואין לעשותו. אין כל הצדקה לעשות צעד כלשהו לחיזוקו של האויב מרמאללה.

בהקשר זה יש לדרוש מנתניהו למצוא פתרון יצירתי לסוגיית המאחזים במקום לפנותם באלימות, למען "השלום" ושלומעכשיו: אם יימצא שבית יהודי מסוים נבנה על קרקע ערבית פרטית, יש לרכוש את הקרקע ולפצות את הבעלים - אם יוכיח את בעלותו - ולהבא להימנע מהתיישבות על קרקע ערבית פרטית. יש מספיק קרקעות מדינה ביהודה ובשומרון, שאותן חובה ליישב.

סילוק הפצצה הפלשתינית שמאיימת על ישראל, שקורעת את הציבור בה, שדורשת טיהור אתני גזעני ואיסור על יהודים לגור בבתיים בלב מולדתם - הוא בכוחו והוא מחובתו של נתניהו. איום זה מוחשי יותר מן האיום האירני, ואף נמצא

בתחום יכולותיה של ממשלת ישראל, ובלבד שראש הממשלה יעשה את ההחלטה הנכונה, שבשבילה נבחר בשנית.

הכותב היה יו"ר חוג הפרופסורים לחוסן מדיני וכלכלי בשנים 2001-2005

נוצר: 19/11/2011 | עודכן: 20/11/2011

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-66144-00.html>

الملحق الرابع:

ותיק האסירים מעסקת שליט התחתן עם מחבלת

לפני חודש שוחרר נאיל ברגותי במסגרת עסקת חילופי השבויים. היום, בעיר מגוריו בגדה כשהוא בן 54, נשא לאשה את אהובתו משכבר הימים אימאן, שישבה בעצמה בכלא הישראלי על תכנון פיגוע התאבדות ביפו: "החוויה הייחודית שלנו מחברת בינינו"

רויטרס

פורסם : 20.11.11, 15:09

רק לפני חודש שוחרר [נאיל ברגותי](#) מהכלא הישראלי אחרי 33 שנים מאחורי סורג ובריח. היום (א') נשא ברגותי אשה בעיירת מגוריו כובר שבגדה המערבית. בעיירה, שבה מתנוסס דיוקנו כמעט על כל קיר, באו אלפים לברך אותו במסגרת ארוחת הצהריים המסורתית שבה הוגשו בשר כבש ואורז. חלקם הביא מתנות, אחרים נתנו כסף. "מקבלים אותי בברכה לא רק כאדם, אלא גם כמוביל של רעיון, כסמל עבור הפלסטינים", אמר ברגותי, בן 54.

ברגותי נעצר ב-4 באפריל 1978, כשהיה בן 21, בגין רצח קצין ישראלי, ונידון למאסר עולם. אם בישראל הוא נחשב לרוצח נתעב, עבור רבים מהפלסטינים הוא סמל להקרבה ונחישות, ושמו מוכר לכולם. ברגותי אמר כי הוכה בהלם לראות עד כמה השתנתה הגדה המערבית מאז שדרך בה בפעם האחרונה, בסוף שנות ה-70, וכי התרשם לראות עד כמה צמחה המודעות הפוליטית בה. "העולם השתנה והתפתח כל כך מאז שעזבתי. אבל ככל שהכיבוש מתמשך, הדברים רק גרועים יותר", אמר.

ברגותי שוחרר [בעסקת חילופי השבויים](#) בין ישראל לחמאס בחודש שעבר, שבה הוחזר ארצה [גלעד שליט](#) בתמורה ל-1,027 אסירים ואסירות. ברגותי, ששמו נותר מחוץ לרשימות המשוחררים בעסקאות שבויים קודמות משום שישראל סירבה לשחררו, שולח לחופשי בהתאם לדרישת חמאס לשחרר אסירים ותיקים.

מבחינת הפלסטינים נודע ברגותי בכינויו "זקן האסירים", אבל הוא מעדיף את הכינוי "אבו א-נור" (אבי האור). בזמן מעצרו, היה ברגותי חבר בזרוע הצבאית של פתח. אלא שבכלא הוא הפך דתי יותר, והצטרף לתנועת חמאס. בעת שחרורו מהכלא, הוא כבר נופף בדגל הירוק של התנועה האסלאמית הזו.

הכלה ישבה 10 שנים בכלא הישראלי

"המטרות הלאומיות שלי נותרו אותן מטרות למרות העובדה שההשתייכות הפוליטית שלי השתנתה", אמר ברגותי. פתח וחמאס הפכו ליריבות מרות במיוחד מאז 2007, כשחמאס ביצעה הפיכה אלימה והשתלטה על רצועת עזה. כל תנועה עצרה את אנשי התנועה היריבה והפכה אותם לאסירים פוליטיים. אלא שברגותי זוכה לכבוד מצד שתי התנועות, והפלסטינים סבורים כי הוא מגלם את הסיכוי לאחדות לאומית שבה כולם רוצים.

"היום יש חגיגה לאומית פלסטינית, זו לא רק החתונה של נאיל", אמר בן-דודו אחמד. הוא מעולם לא נפגש איתו לפני שחרורו, אבל שמע סיפורים עליו מאז שהיה ילד. "אני מאושר שפרק ארוך ולא צודק בחייו ובהיסטוריה של הפלסטינים הסתיים", אמר, בעודו עומד בתוך קהל גדול של גברים הממתינים לחתן.

זמן קצר אחר כך הגיע ברגותי, שמעולם לא התחתן לפני כן, כשהוא נישא על כתפיו של גבר אחר. קהל גדול הקיף אותו, מריע, שר ורוקד. הכלה שלו ואהובתו לאורך השנים, אימאן נאפה, בת 47, המתינה לו לבושה בשמלה לבנה ומאופרת, מוקפת על ידי בני משפחתה ומאות נשים. נאפה עצמה ישבה בכלא הישראלי במשך 10 שנים, ושחררה ב-1997. הוא הואשמה בניסיון לתכנן פיגוע התאבדות ביפו.

"החוויה הייחודית שלנו מחברת בינינו, והמשמעות שלה היא שאנחנו מבינים זה את זה ולהפך יותר משכל אחד אחר יכול", אמרה.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4150574,00.html>

الملحق الخامس:

עייפות החומר וגבורת הרוח

אנו עייפים מן הס' כסוך הבלת ייפוסק באזורנו. נמאס לנו להיהרג וגם להרוג ומצבנו העכשווי של מלחמה לא מלחמה שחוק אותי הפסוק בישעיהו: "לא ישא גוי אל גוי חרב". עתה, עייפים אנחנו, מסכיבנו איבת הגויים כים ברגש. מלכד האנטישמיות הרגילה, יש שגאה למרינת ישראל. מאין לך קחים כוח?

ובכל זאת יש להתחזק. בעיות שלא תיפתרנה היום" תיפתרנה בעתיד. צריך סבלנות ואמונה. מן הרוח נשאב כוח, כי מלחמתנו היא מלח'

אבידות. אך כאשר ריבונרשיל' עולם יוצר הכרת, אוי אנו לוכשים "בגדי עשיו" לעת צורך ולנלמים ככל תוקף. גם או, טבענו העדין

המלחמה שלנו היא מלחמה נגד המלחמה; החרב שלנו היא חרב מבטלת חרב. כדי להביא שלום לנו ולעולם, לא די בנאומים מוסריים יפים; הם אינם משפיעים כהוא זה על הרשעים והרוצחים. רק שפת החרב יבינו מצחצחי החרב

מת קיום, מלחמה של צדק. מלחמה אינה אידיאל אצלנו אלא הכרת. לפעמים אין כרדהו אחת הדרכים של בניין האומה. המלח' מה היא מנוגדת לטבע-נו. אנו אוהבים ערינות ולא

נשאר על מקומו ואינו מתקלקל. החייל הישראלי הוא עדין נפש, הקצין הישראלי עדין נפש. ענייננו לבנות, אך כאשר ריבונרשיל'עולם גורר עלינו לאחוז בחרב, אנו עושים זאת במסירות.

אין זה קל כל עיקר אלא עולה לנו ביוקר. אך כמו שהכוח נובע מן הרוח, כך הוא גם מכה גלים לאחור ומגדל את הרוח. הרי במלחמה של צדק, יושר ואמת אנו עסוקים, והיא בעצמה מבררת ומעמיקה לנו מה אנו ומה חיינו, מה תחיינו ומה ארצנו, מה מרינונו ומה תורתנו. המלחמה שלנו היא מלחמה נגד המלחמה; החרב שלנו היא חרב מבטלת חרב. נביאנו מודיעים לנו שחוגרי החרב הם יהיו מפרקי החרב. כדי להביא שלום לנו ול'עולם, לא די בנאומים מוסריים יפים; הם אינם משפיעים כהוא זה על הרשעים והרוצחים. רק שפת החרב יבינו מצחצחי החרב.

גם מהטעויות עלינו ללמוד: חכמינו הקדושים פסקו שאסור למכור נשק לגויים החשודים על רצח, שמא ישתמשו בו לדיוע. למ'

ות ואת מסדנו עשרות אלפי רובים לאנשים שלא רק חשודים על רצח, אלא כבר מאה שנה רוצחים אותנו. והו פשע מוסרי ולאומי שאין כדור גמנו בכל ההיסטוריה האנושית. אין ספק שהאחראים על כך צריכים לעמוד בפני ועדת חקירה ממלכתית בעלת שיעור קומה כלליישראלי והם יצטרכו לתת דין על דם יהודי נקי שניגר כמים. גם מהטעויות נלמד. תוך כדי מלחמת יום הכיפורים, ניגשו תלמידי רבנו הרב צבי יהודה ושטחו לפניו את דאגותיהם וייאושם. הוא ישב וקוף, ואחרי שהקשיב השיב בשקט שתי מי' ליב: "אנו מתקרמים". על אף כל הקשיים, אנו צועדים הלאה. גם כימינו אנו מתקרמים ועוד נתקדם. דרב שלמה אבינר הוא רבא של שוכנה אי בבית אל וראש ישיבת עמורת ירושלים

الملحق السادس:

שיעור באזרחות פלסטינית

ספר חדש ללימודי אזרחות בבתי הספר התיכוניים שלנו מאמץ לחלוטין את הנרטיב הפלסטיני ועושה צחוק מהאמת ההיסטורית

ארז תדמור | 2011/11/23 5:24 [לימודי אזרחות דוח גולדסטון](#)

בין השנים 1978 ל-1993 נרצחו 270 ישראלים על ידי ארגוני הטרור הפלסטיניים. "נגמרו 100 שנות טרור, כעת מתחילות 100 שנות דוקיום ושכנות טובה". הבטיח שמעון פרס עם חתימת הסכם אוסלו ב-1993, ויוסי ביילין קבע: "מבחן אוסלו יהיה מבחן הדם. האם בעקבותיו יישפך דם רב יותר מאשר לפניו".

לפני שלוש שנים אימצתי את מבחן ביילין וגלשתי כמה שעות באתרי זרועות הביטחון. התוצאות הפתיעו אפילו אותי. בין השנים 1993 ל-2008 נרצחו 1,450 ישראלים על ידי ארגוני הטרור הפלסטיניים. שיעור הנרצחים אחרי הסכמי אוסלו גדל פי חמישה וחצי.

מבחן ביילין מוכיח שהסכם אוסלו היה איוולת היסטורית שעלתה בחיי אלפי נרצחים, פצועים ומשפחות מרוסקות. יאסר ערפאת ועמיתיו ניצלו את כמיהת אזרחי ישראל לשלום ואת קוצר הרואי של מנהיגי ישראל, על מנת להפוך מקבוצת טרוריסטים מנודה לחתני פרס נובל. מארגון טרור מוכה ומובס שמקבל מקלט בתוניסיה ושמשלוח המערב מסרבות להכניס לשטחן, הפך אש"ף לכנופיה שזכתה באוטונומיה טרואינית - שהפכה לממלכת טרור.

אך מה לומדים תלמידי ישראל בבתי הספר בנושא? ובכן, ספר הלימוד החדש באזרחות, "יוצאים לדרך אזרחית", קובע: "לאחר הסכמי אוסלו מיתנו הערבים את עמדתם הלאומית מתוך תקווה לכינון מדינה פלסטינית עצמאית" (עמ' 252). גל הטרור, הנרצחים והתרמית הערפאתית התפוגגו. וזו רק דוגמה אחת מני רבות להטיה הפוליטית החריפה של הספר שיצא לאור בהוצאת "רכס" ואושר ללימוד בבתי הספר התיכוניים באוגוסט 2011.

הנה מה שנכתב בספר על דוח גולדסטון: "בדוח גולדסטון נטען כי ישראל פגעה במכוון באזרחים במהלך מבצע עופרת יצוקה. בדוח קיימת ביקורת חריפה על התנהגות ממשלת ישראל בעת המבצע. צוות הבדיקה קבע כי התקפות צה"ל על מבני ממשל, מתקנים אזרחיים, מקורות מים ועוד בתחומי רצועת עזה מהוות התקפה צבאית על אזרחים האסורה על פי החוק הבינלאומי. נדחו טענות ישראל כי התקפות אלו כוונו רק נגד תשתית חמאס, שהוא ארגון טרור".

רק לאחר שכל הקביעות הללו הוצגו, נזכרו המחברים לציין כי השופט גולדסטון עצמו חזר בו מחלק מהדברים שכתב. שלוש שנים בלבד אחרי ששלחנו את חיילי צה"ל לסכן את חייהם בעזה, לומדים תלמידי התיכון את הנרטיב השקרי המציג את החיילים כפושעי מלחמה.

פרק 26, שנקרא "דרכים להשגת שלום בין ישראל לשכנותיה", נוקט טקטיקות תעמולתיות מוכרות ומתמקד במלחמת ששת הימים ותוצאותיה (כיבוש יהודה, שומרון, עזה, הגולן וסיני), כך שתוצאות המלחמה מוצגות כסיבה לסכסוך.

העובדה שהערבים סירבו לתוכנית החלוקה וקודם לכן לתוכנית פילי, כמו גם שביקשו להשמיד את ישראל שוב ושוב, כלל אינה נלמדת. שוב מוצג "הכיבוש" כסיבת הסכסוך במקום כתוצאתו. התעמולה הערבית לא יכולה הייתה לנסח זאת טוב יותר.

בעידן שבו המאבק נגד ישראל לובש פנים חדשות ומתמקד בזירה ההסברתית, התקשורתית והמוסרית, לא פחות מאשר בשדה הקרבי, ישנה חשיבות עליונה לכך שצעירי ישראל יכירו את העובדות ההיסטוריות, את מקורות הסכסוך ואת צדקת דרכה של הציונות. מה לנו כי נלין על מצבנו בתקשורת הבינלאומית או בקמפוסים בחו"ל, כשספרי הלימוד שלנו נראים כאילו נוסחו ברמאללה?

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/309/200.html>

الملحق السابع:

ליברמן: אחדות עם חמאס? ברשות לא יראו שקל

יום לפני הפסגה בין אבו מאזן למשעלי, הבהיר שר החוץ כי בירושלים לא יסכימו לשתף פעולה עם ממשלת חמאס-פתח. במקביל, קראו באיחוד האירופי לחדש את העברת כספי המסים לרשות הפלסטינית: "מדובר באינטרס ישראלי"

רונן מדזיני

פורסם : 23.11.11, 16:23

"לא נעביר אפילו שקל אחד לממשלת אחדות של חמאס ופתח" - כך הבהיר היום (ד') שר החוץ אביגדור ליברמן במהלך פגישה עם עמיתו ממונטנגרו, מילאן רוצ'ן. הדברים נאמרו יום לפני פגישתם של הנשיא הפלסטיני, אבו מאזן, וראש הלשכה המדינית של חמאס, חאלד משעל.

ישראל מעכבת את העברת כספי המסים הפלסטינים לרמאללה מאז צירוף הרשות הפלסטינית לאונסק"ו. ליברמן הבהיר לעמיתו האירופי כי אם תקום ממשלת אחדות פלסטינית, שלא תקבל באופן ברור את תנאי הקוורטט, ישראל לא תכיר בה, לא תנהל איתה שום דיאלוג ולא תעביר לה כספים.

שר החוץ אמר כי אבו מאזן מפעיל לחץ אדיר על הקהילה הבינלאומית כדי להביא לחידוש העברת הכספים מישראל, "ובאותו הזמן הוא פועל במרץ להקמת ממשלה יחד עם החמאס, שאינו מכיר בדרישות הקהילה הבינלאומית להפסיק את הטרור ולכבד את ההסכמים שנחתמו בין ישראל לפלסטינים ואף ממשיך לקרוא להשמדתה של מדינת ישראל. ישראל לא תעביר כספים למי שמעוניין בחיסולה ואם אבו מאזן יהיה שותף של החמאס, ברור שהוא אינו שותף לשלום".

סוגיית העברת הכספים לפלסטינים והפסגה בין אבו מאזן למשעל עלתה גם במהלך שיחה בין שגריר האיחוד האירופי, אנדרו סטנדלי, ובכירים אחרים באיחוד, לכתבים בירושלים. "הקו שלנו ברור", אמר סטנדלי, "אלה הם כספי מסים פלסטיניים שצריכים להיות מועברים. זהו חלק ניכר מהתקציב של הרשות, לדעתי 30 אחוז או יותר מההכנסות". הוא הדגיש כי מדובר גם באינטרס של ישראל.

"ציפיות נמוכות מהפסגה הפלסטינית"

ג'ון גת-רוטרי, העומד בראש המשלחת האירופית לגדה המערבית ולרצועת עזה, הודה כי הציפיות מהפגישה בין אבו מאזן למשעל נמוכות: "יש פערים סביב הבחירות, הממשל ומי יעמוד בראשו. גם אחרי ההסכם האחרון סיכמו על ממשלה חדשה ועל בחירות, אבל זה לא קרה. דבר לא יושם".

סטנדלי התייחס גם ל**מהומות האלימות** במצרים ואמר כי "אין לתת לגופים הפוליטיים באביב הערבי עידוד להשתמש בסכסוך כזווית שלילית. זו אסטרטגיה בסיסית לישראל על מנת לשמר את השלום עם מצרים, ומשא ומתן יחזק זאת". על הקשר בין הבנייה בהתנחלויות לשימור הסכם השלום עם מצרים הוא אמר כי "עמדת האיחוד היא שלבנייה בהתנחלויות יש השפעה שלילית. אני לא יכול לדבר בשם הרחוב הערבי, אבל אני חושב שהרחוב הערבי לא מקדם בברכה את הבנייה בהתנחלויות".

השגריר האירופי התייחס גם להצעות החוק שמבקשות לפגוע במקורות המימון של **ארגוני השמאל**. "חשוב מאוד להדגיש שאנחנו מעריכים ומכבדים את הזכות הריבונית של ישראל על ענייניה הפנימיים", הדגיש, "אבל אנחנו מודאגים לגבי התפישה של ישראל כלפי מדינות ידידותיות. אנחנו לא מממנים ארגונים פוליטיים, אנחנו מממנים ארגונים אירופיים ופרויקטים של זכויות אדם. אנחנו לא מממנים את הארגונים שייצגו אותנו, וגם המימון הזה מיועד לפרויקטים ספציפיים ולא כדי לממן את הגופים האלה".

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4152271,00.html>

الملحق الثامن:

רס"ן (במיל.) ומנהל במגזר הציבורי

משה
חסדאי

סוכנים במילכוד

סוכנים מודיעיניים בכל זרועות הביטחון הישראליות, הם מזה שנים רבות מדי סוכנים במילכוד. הם מודעים לחלוטין לעומק הסכנה האיסלאמיסטית, היקפה ועורמתה הקטלנית. הם מודעים לזהותם של האויבים האמיתיים של מדינת ישראל כמדינת היהודים. אבל הם סוכנים במילכוד פוליטי שמאלני רדיקלי הנמצא בקרב מאסף על שלטונו בפקידות ובפרקליטות המדינה, בבג"ץ ובמעצמה התקשורתית בישראל

• • •

צבר: הצבר (סבלנות), הוא אחד מאבני הדרך של ארגוני הטרור האיסלאמי הלוחמים בישראל המכונים בשמות שונים: רשות פלשתינית, אש"ף, חמאס ופת"ח, הג'יהאד האיסלאמי, התנועה האיסלאמית בישראל. הפלשתינים הערביים נוקטים בעורמה סבלנית - הפלשתינים הערביים בישראל מסתכלים על העתיד בידיעה שיש להם המון זמן. הם כולם דוגלים בעיקרון החילאפה (איסלמיזם - שיבת הכ'אליפות העולמית - שלטון איסלאם חובק עולם). עיקרון הסבלנות מודגם גם בכל הנוגע לג'יהאד שיש בו שלבים: לב, פה ורק אז יד (מעשי).

החמאס הייתה האחרונה שנקטה בפעולות ג'יהאד נגד ישראל. ההסבר העיקרי לכך הוא הצבר - בתחילת הדרך לחמאס לא היה מספיק כוח פוליטי וצבאי. בנוסף, החילוניים החלו והובילו את המאבק ההתקפי, לכן במידה והיו מצטרפים אליהם, הזכות הייתה נזקפת לזכות החילוניים ובכך הייתה גורמת לבעיות בחמאס. לכן החמאס, החלה רק בשנת 87, לעסוק בפעולות ג'יהאד (הייתה רק התנועה ה-3 בפלשתינ שעתה פעולות ג'יהאד).

כל ארגוני הטרור האיסלאמי פלשתיני עושים ג'יהאד. הם עושים ג'יהאד שמתבסס על תיאוריית שלושת השלבים. בטקסט של חסן אל בנא, Basic Teachings, עמוד 11, מפורטים סוגים שונים של ג'יהאד: תעריף - הכנת הלבבות - נמשל ללב - שנקרא ג'יהאד הנפש. תכווין - התכוננות מעשית - נמשל לפה - נקרא ג'יהאד הפה - נואם, מטיף. תנפוז - ביצוע - נמשל ליד - נקרא ג'יהאד מלחמתי.

אנו עדים כעת להשתלטות האיסלאם השיעי. האיסלאם השיעי הוא הזרם ה-2 בגודלו באיסלאם. הוא מונה כ-15% מהמוסלמים (הזרם הגדול סונים מונים כ-80%). בין שתי הפלגים קיים פילוג עמוק. מקור הפילוג הוא סביב סוגיית הח'ילאפות. השיעים רואים בעלי אבן אבו-טאלב, בן דודו של מוחמד, החליף הרביעי, כיורשו הבלעדי של הנביא מוחמד. בנוסף, בחג העשורא הם מכים עצמם עד זוב דם לזכר הירצחו של בנו של עלי, חוסיין ועד 70 מבני משפחתו אשר נרצחו בכרבלא שבעירק ע"י צבא סוני. השיעים מהללים את עלי שנחשב לאדם והופכים אותו לסוג של אל. מבחינת הסונים זה נחשב ככפירה.

אירן היא שיעית וכן החיזבאללה והג'יהאד האיסלאמי. אל-קאעידה והחמאס הינם סונים. המלחמה בישראל מאלצת את הארגונים בגישור זמני ורופף על הפילוג העמוק. אירן השיעית וזרועותיה, חותרת להשתלטות שיעית על כל המדינות הערביות, ומתמקדת במהפיכות האחרונות בעולם הערבי כבסיס להשתלטות שיעית.

תכסיס ערמומי איסלאמיסטי הינו הוונטניה. זו לאומיות טריטוריאלית מדינתית - כלומר - ירדנית, סורית, מצרית, פלשתינית. סעיף 12 באמנת החמאס עוסק במולדת והלאומיות הפרטיקולארית מנקודת מבטה של תנועת החמאס בפלשתינ. מצד אחד - החמאס מגדיר עצמו כלאומי, אבל באמת הוא מחוייב לאיסלאמיזם הגלובלי.

תנועות האיסלאם הרדיקלי הלוחמות בישראל עושות הכל כדי להתקרב ולהתחבר על העם הערבי הפלשתיני. הן מתחפשות לתנועות בתהליך של ווטניזציה. תחפוש המועילה לחיזבאללה ולחמאס להיות אהודות בקרב הציבור הערבי הפלשתיני ואף להתמודד לבחירות ולנצח בהן.

היהודים והנוצרים - בני חסות

היחס ללא מוסלמים שעשויים לחיות תחת שלטון האיסלאם, מוגדר באמצעות מעמד שנוצר בראשית האיסלאם והוא "אהל אלדימה" - "פירושו" בני החסות" - וזהו כינויים של היהודים והנוצרים שחיים תחת שלטון האסלאם. מעמדם בחברה נמוך משל המוסלמים, אך המוסלמים מחוייבים לכאורה בהגנתם. בתמורה להגנה שלה זוכים בני החסות הם משלמים למדינה ג'זיה שהוא מס גולגולת וחראג' שהוא מס קרקע. בעצם מדובר על שוד שיטתי של הלא מוסלמיים כפיתוי להמון האיסלאמיסטי, תוך ביצוע רצח עם הדרגתי עד להשמדה אתנית טוטלית ואיסלמיזציה גלובלית.

פעולות ההתאבדות היו נפוצות בתחילה בקרב השיעים, אבל עם השנים זה נעשה אופייני יותר בקרב הסונים. הראשונים שהכניסו את ההתאבדות היו **החיזבאללה**. אחמד קאסיר היה המתאבד הראשון של חיזבאללה בפעולה שהתרחשה ב-1982 בצור - במקום שהיה שייך לשב"כ ולמשטרה. החמאס נכנס לפעולות התאבדות באמצע שנות ה-90. בתחילת דרכם, הפעולות בוצעו בדרכים של סכינאות, נשק וחטיפת חיילים. הפיגוע הראשון של החמאס היה ב-92. כל התנועות האיסלאמיסטיות הלוחמות בישראל תומכות ומעודדות פעולות התאבדות.

חשוב מאוד להבין את יחס האיסלאמיזם ליהודים - היהודים נתפסים במסורת האיסלאמית הכוללת כמי שכפרו בהתגלות למוחמד וכמי שזייפו את כתבי הקודש. יסוד העימות נמצא בקוראן ובחדיית'. יש הטוענים שמוחמד התחיל להטיף בחצי האי ערב ושהוא ניסה לצרף את היהודים לדת האסלאם, הנביא פנה ליהודים בדרכי נועם תוך ניסיון למשוך אותם לדתו - תוך כדי תפילה שכיוונה הראשון הוא המקום הקדוש ה-3 בחשיבותו - ירושלים, אך היהודים סירבו להצעה זו. סייד קוטאב כתב בספרו 'מלחמתנו עם היהודים': "היהודים מרחיקים את המוסלמים מהדת על-מנת שהאיסלאם לא יוכל להשתמש בכוחותיו".

ההטפות הקיצוניות ביותר לשנאת ישראל ואנטישמיות באות בד"כ מאנשי דת מסיתים. כדוגמה אחת מני רבות להטפה הקיצונית נגד היהודים ניתן להביא את סרט הוידאו ששודר בערוץ איקרא - סרט המספר על יהודי בשם נבטל שמזימתו היא לפגוע בנביא מוחמד ובאיסלאם. מציגים את היהודי כגנב שמנסה לגנוב מאימו כסף, אך זו תופסת אותו ברגע האחרון. בסופו של דבר הוא מתחנן לכסף וטוען שזה במטרה להרוג את הנביא מוחמד. סרטון זה הינו אנטי-יהודי - מגמתו להראות שכל מה שמעניין את היהודי זה שהמוסלמים לא יהיו בעולם.

באמנת החמאס בסעיף 22 מוזכר כי באמצעות הכסף של היהודים הם הצליחו להשתלט על אמצעי התקשורת הבינלאומיים, הקימו ארגונים חשאים הפרושים במקומות שונים בעולם.

בסעיף זה מאשימים את היהודים כמי שעמדו מאחורי מלחמת העולם ה-2 שממנה הפיקו רווחים אדירים מסחר בציוד מלחמתי והכשירו את הקרקע להקמת מדינתם. סעיף 35 באמנה משווה את היהודים לצלבנים - מטרתו לרמז על כך שבדיוק כמו שהמוסלמים עמדו בפני הפשיטות האחרות -צלבנים וטטארים - הם יעמדו גם מול הפלישה הציונית ובסוף יביסו אותה בדיוק כפי שהצליחו בעבר.

אין תנועה איסלאמית בעולם המכירה במדינת ישראל. כל התנועות הללו ינסו לעשות הכל כדי להתיישב בישראל, להשתלט עליה, ולהחריב את מדינת ישראל. מכאן פעולות הטרור הנשנות וחוזרות של החמאס, של החיזבאללה והרש"פ. גם התנועות האיסלאמיות בישראל (הפלג הדרומי והפלג הצפוני) לא מכירות בזכות הקיום של מדינת ישראל.

הרש"פ: החיזבאללה והחמאס מקדישות הון עתק ומאמץ עליון בתקשורת - יש להן תחנות טלוויזיה משלהם. תחנת החמאס המקומית, וזו של החיזבאללה - "אל מאנר" שהיא תחנת לוויין. כל התנועות משתמשות בוידאו קליפים על-מנת לזעזע את העולם הערבי והמערבי בכדי שיסייע במלחמה הערבית. בעולם הערבי, בניגוד לתקשורת הישראלית, מעצימים את התקריבים של הפצועים.

אויב ערמומי

התנועות האיסלאמיסטיות הם הם אויבינו המרים והערמומיים. כנגדם עלינו להפנות את מלוא עוצמתנו האזרחית, הפוליטית, המדינית, הצבאית והמודיעינית. סוכנים מודיעיניים בכל זרועות הביטחון הישראליות, הינם מזה שנים רבות מידיי: סוכנים במילכוד. הם מודעים לחלוטין לעומק הסכנה האיסלאמיסטית, היקפה ועורמתה הקטלנית. הם מודעים לזהותם של האויבים האמיתיים של מדינת ישראל כמדינת היהודים. אבל הם סוכנים במילכוד פוליטי שמאלני רדיקלי הנמצא בקרב מאסף על שלטונו בפקידות ובפרקליטות המדינה, בבג"ץ, ובמעצמה התקשורתית בישראל. **סוכנים במילכוד היא הסכנה החמורה ביותר לקיומנו.**

בכך ניתן להסביר כישלונות מודיעיניים במלחמות ישראל, ואת שרידותן של התנועות האיסלאמיסטיות וארגוני הטרור הלוחמים בישראל, את פריחתם והתפתחותם המואצת. הישראלים המתנכרים ליהדותם ולעמם היהודי ולמדינת ישראל כמדינת היהודים, כובלים את ידיי הסוכנים המודיעיניים של מדינת ישראל. הם שוטפים את המוח לנו ולסוכנים המשובחים הללו, ומשלחים אותם כנגד יהודים הנאמנים ליהדותם ולארצם ומולדתם.

זהו נס בתוך נס שהסוכנים הללו מצליחים ליירט חוליות טרור ערבי למרות שהם עובדים בסביבה פוליטית פושרת ולעיתים קרובות גם עוינת למאבק בטרור הערבי. זאת משום שהמשך הסכסוך משתלם כלכלית לברוני הנשק ולטייקונים הישראלים ומקבע את תלותנו בסיוע הכלכלי האמריקני. זו עסקה כלכלית קטלנית על גב העם היהודי.

ישוחררו הסוכנים המודיעיניים של מדינת ישראל - ללחום עד חורמה באויבים האיסלאמיסטיים עד השמדתם.

נוצר: 24/11/2011 | עודכן: 24/11/2011

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-66320-00.html>

רס"ן (במיל.) ומנהל במגזר הציבורי

משה
חטאי

חזון השלום האמיתי

אנו מבינים ש"תהליך השלום" הינו תהליך של הונאה אסטרטגית, דוגמת הסכם ריבנטרופ-מולוטוב שבאמצעותו הגרמנים הרדימו את הרוסים בזמן מלחמת העולם השניה. להונאה זו יש להוסיף מלחמת טרור, תוך פיתוח והצטיידות באמל"ח להשמדה המונית

...

חזון השלום האמיתי, בינינו לבין הערבים, אליו יש לשאוף, חייב לכלול שתי יסודות עיקריים:

- השלמה עם קיומה של ישראל.
- בלימת מירוץ החימוש וההוצאות הצבאיות בקרב המדינות הערביות והפלשתינים הערביים.

עד כה לא רק שהיסוד הראשון, שהוא השלמה עם קיומה של ישראל, אינו מתקיים, אלא נהפוך הוא. מתחוללת הקצנה ברמת האנטישמיות והשנאה הערבית. ניתן לעיין במחקרים רבים בנושא, וביניהם: ברנרד לואיס, 'שמים ואנטישמים'. רבקה ידלין, גניוס יהיר ועושק'. רפי ישראלי. Peace is in the eye of the beholder. אריה סתיו: השלום - קריקטורה ערבית'. יוסף בודנסקי, 'האנטישמיות כבסיס למדיניות ערבית נגד ישראל'.

עד כה לא רק שהיסוד השני, שהוא בלימת מירוץ החימוש וההוצאות הצבאיות בקרב המדינות הערביות והפלשתינים הערביים, אינו מתקיים, אלא נהפוך הוא. ניכרת הסלמה ניכרת במירוץ החימוש הערבי והפלשתיני הערבי, כיישום עיקרון הג'יהאד, יישום אתוס המלחמה כנגד המערב, והתנגשות הציוויליזציה הערבית בציוויליזציה היהודית. מדינות ערב וארגוני הטרור הערבי הם השוק העיקרי העולמי של רכישות נשק.

מירוץ החימוש הערבי והערבי הפלשתיני מואץ וכולל הן את המדינות הערביות, והן את ארגוני הטרור הפלשתיני ערבי, והוא מתבצע בערוץ החימוש הקונווציונלי והבלתי קונוונציונלי כאחד. מדינות ערב הינן בצמרת יצרניות האמל"ח להשמדה המונית. האמל"ח הכימי והביולוגי שבידי הערבים חותר לאיזון מול הפוטנציאל הגרעיני שבידי ישראל. מאזן אימה זה של השמדה הדדית מובטחת נמצא בסיכון הולך וגובר, בצל החתירה האירנית לנשק גרעיני צבאי. החיזבאללה והחמאס ואש"ף הם זרועות התמנון האירני.

תהליך השלום הוא הונאה אסטרטגית

לפיכך, מכיוון שמגמות העל הינן: מירוץ התחמשות והסלמת האנטישמיות הערבית והפלשתינית הערבית, אזי אנו מבינים כי "תהליך השלום" במרכאות כפולות ומכופלות, שבמהלכו הערבים הפלשתינים מכריזים מלחמת גרילה מדינית וצבאית, אינו כלל וכלל ביטוי למגמות פיוס היסטורי בין העולם הערבי לבין ישראל.

אנו מבינים ש"תהליך השלום" הינו תהליך של הונאה אסטרטגית, דוגמת הסכם ריבנטרופ-מולוטוב שבאמצעותו הגרמנים הרדימו את הרוסים בזמן מלחמת העולם השניה. להונאה זו יש להוסיף מלחמת טרור, תוך פיתוח והצטיידות באמל"ח להשמדה המונית, ירי טילים, ואיום במלחמה כוללת וגרעינית.

ערביי ישראל הם בשר מבשרה של הלאומיות הערבית. מיליון ערביי ישראל חיים במדינה דמוקרטית, שהיא אחת מ-15 המדינות העשירות בתבל. ערביי ישראל נהנים מרמת החיים הגבוהה ביותר במרחב השמי. הם נהנים מזכויות אזרח ברמה שהיא רק בבחינת חלום במשטרים הערביים. במקום הכרת תודה, ערביי ישראל עוסקים בטרור פוליטי חתרני באמצעות נציגיהם בכנסת, בשריפת יערות, בזיהום המוביל הארצי, באספקת נשק גנוב לארגוני הטרור, בגניבת רכבים, בהברחת נשים וסמים, ובתמיכה מתמדת בטרור האיסלאמיסטי.

לא זאת בלבד, אלא שערביי ישראל הם מעלימי ומשתמטי המס הגדולים ביותר בישראל, והם מקדישים את עצמם לשוד שיטתי גלוי של אדמות מדינה. כמו-כן, משפחה ערבית יוצרת הכנסה גבוהה באמצעות הגדלת המשפחה. כלומר: על השתמטות מצה"ל מקבל הערבי פרס בדמות תשלומי ביטוח לאומי. תשלומי הביטוח הלאומי לערביי ישראל יוצרים תמריץ דמוגרפי להגדלתם כאוכלוסיה לאומנית פורעת חוק ומשתלטת.

לאחר הסכמי אוסלו, לא נותר אלא להתכונן לשעת הכושר, המתקרבת ובה, כדי לבצע במיקסום האלימות את מה שאפשר היה לבצע במזעור האלימות לפני אוסלו. זו תהיה שעת הכושר למנוע פשע נורא נגד האנושות, שהערבים זוממים לממש בשאיפתם להחריב את המדינה היהודית.

ניצחון מוחץ והיסטורי טוטלי של מדינת היהודים על ערבים שונאים - יביא שלום לדורות ולעולם כולו.

נוצר: 21/11/2011 | עודכן: 21/11/2011

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-66241-00.html>

الملحق التاسع:

ישי בקבר יוסף: "לחזור לפה בצורה מלאה"

שר הפנים, שביקר הלילה בשכם כשהוא מלווה באלפי בני אדם, הבהיר כי "קבר יוסף שייך לנו ויש לתקן את העיוות. המצב הוא הפרה של אוסלו"

עמיחי אתאלי | 9:00 2011/11/24

תגיות: [קבר יוסף](#), [שר הפנים](#) [אלי ישי](#)

כ-2,000 בני אדם, בהם דתיים, חילוניים, רבנים ומקובלים, התפללו אמש (ד') בקבר יוסף בתיאום עם צה"ל, המועצה האזורית שומרון ואגודת "שכם אחד". בין הנוכחים היו גם סגן ראש הממשלה ושר הפנים, אלי ישי, הרב אליקים לבנון וראש המועצה האזורית שומרון גרשון מסיקה.

"זו זכות עצומה להיות פה", אמר ישי. "נישא תפילה לבורא עולם שבזכות יוסף הצדיק נזכה לגאולה קרובה. אני מבקש מכל אחד ואחד שנמצא פה ובכלל בעם ישראל להרבות באהבת חינום. קבר יוסף שייך לנו. הביקור פה היום הוא חשוב ואני מקווה שיתקנו את העיוותים. התשובה לרשות הפלסטינית היא לפעול בדרך בה אנו מאמינים שהיא טובה לעם ישראל".

"ברור שצריך לחזור לקבר יוסף בצורה מלאה", המשיך ישי. "המצב כיום הוא הפרה בוטה של הסכמי אוסלו ואת הפרות ההסכמים צריך לתקן. ראינו את הדוחק במחסומים ואת הרצון העז של כל שכבות העם להגיע להתפלל וצריך לאפשר זאת בצורה קבועה ומלאה".

ראש המועצה האזורית שומרון, גרשון מסיקה, הודה לכוחות הביטחון ולחטיבת שומרון וקרא לממשלת ישראל לחזור בצורה מלאה לקבר יוסף: "קבר יוסף, הר הבית ומערכת המכפלה הם המקומות הבסיסיים של ארץ ישראל, ועם ישראל שואב את כוחותיו מהם. אני קורא לממשלת ישראל לתקן את המעוות, לקבל החלטה רשמית ולחזור ולחדש את ההתיישבות והשהייה היהודית בקבר יוסף".

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/309/647.html?hp=1&cat=404>

אלי ישי בקבר יוסף: לחדש את הנוכחות הישראלית

מאז האינתיפאדה השנייה נמצא קבר יוסף בשליטה פלסטינית. אך השר אלי ישי מש"ס סבור שיש להחזיר את המקום לשליטה ישראלית. הלילה ביקר במקום עם כ-1,500 מתפללים: "הקבר שייך לנו וצריך לחזור אלינו בצורה מלאה"

עומרי אפרים

פורסם : 24.11.11, 07:56

כ-1,500 מתפללים הגיעו הלילה (יום ה') לקבר יוסף בשכם באופן מתואם עם צה"ל והמשטרה, ובראשם שר הפנים, אלי ישי, שאמר כי "זו זכות עצומה להיות פה. קבר יוסף שייך לנו. ברור שצריך לחזור לקבר יוסף בצורה מלאה. המצב כיום הוא הפרה בוטה של [הסכמי אוסלו](#) ואת הפרות ההסכמים צריך לתקן".

במהלך הלילה עצרה המשטרה 13 ישראלים שנכנסו לשכם באופן בלתי חוקי, בהם שלושה שהוצא נגדם צו הרחקה. הם הועברו להמשך חקירה. גם פלסטיני שיידה אבנים על כוחות צה"ל נעצר.

השר ישי ציין כי ראה את הדוחק במחסומים ואת "הרצון העז של כל שכבות העם להגיע להתפלל, וצריך לאפשר זאת בצורה קבועה ומלאה. הביקור פה חשוב ואני מקווה שיתקנו את העיוותים. התשובה לרשות הפלסטינית היא לפעול בדרך בה אנו מאמינים שהיא טובה לעם ישראל".

ביציאתו מקבר יוסף, התייחס השר לנושא הבנייה בהתנחלויות: "אישורי הבנייה הם תשובה נכונה להפרות הרבות של ההסכמים על ידי הרשות הפלסטינית. אבל זה לא מספיק". בתשובה לשאלות בנוגע לסוגיית [שירת נשים](#) בצה"ל, אמר: "אם רוצים שחרדים ישרתו בצבא, צריך למצוא דרך שהם יוכלו לשרת וגם לשמור על אמונתם ודרך חייהם".

מאז [האינתיפאדה השנייה](#), נמצא קבר יוסף בשליטת הפלסטינים. צה"ל מאפשר לקבוצות מאורגנות לבקר במקום תחת אבטחה בשעות הלילה. עם זאת, קבוצות מקרב [חסידי ברסלב](#) נוהגים להגיע לקבר בלי תיאום.

בשנה החולפת היווה מתחם קבר יוסף מוקד לחיכוכים חוזרים ונשנים בין מתפללים ישראלים שנכנסו לבין הפלסטינים, כשבתווך חוצצים כוחות צה"ל, המנסים למנוע כניסה בלתי מבוקרת. בחודש אפריל נורה למוות [בן יוסף לבנת](#), בן 24 מירושלים, אחיינה של השרה לימור לבנת, על-ידי שוטרים פלסטינים. עוד שלושה נפצעו באירוע באורח קל עד בינוני.

יחד עם השר ישי השתתפו גם הרב דוד דודקביץ', רב היישוב יצהר, ובני משפחת לבנת, ביניהם אמו, אלמנתו ואחיו של בן יוסף לבנת .

גם ראש המועצה האזורית שומרון, גרשון מסיקה, השתתף בביקור, וקרא לממשלת ישראל לחזור בצורה מלאה לקבר יוסף: "קבר יוסף, הר הבית ומערת המכפלה הם המקומות הבסיסיים של ארץ ישראל, ועם ישראל שואב את כוחותיו מהם". הוא הוסיף כי בימים אלה מציינים שנה לשיפוץ הקבר, אך ציין כי השמחה אינה שלמה. "אין אומה בעולם שהייתה מאפשרת למקום קדוש, סמלי ושורשי כל כך לעמה להיות מבוזה כמו קבר יוסף", אמר מסיקה.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4152535,00.html>